

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 10. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 153 til L 77, forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, stillet den 1. december 2020 af Karsten Lauritzen (V) og Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 153 til L 77

”Ministeren bedes oplyse, om der skelnes mellem de minkavlere, der har aflivet dyrene a) inden det kom frem, at der ikke var hjemmel til påbuddet om aflivning og b) inden vedtagelsen af lovforslaget. I så fald – hvad er forskellen, og er denne efter ministerens opfattelse rimelig?”

Svar

Lovforslaget indebærer for det første, at der tilvejebringes hjemmel til aflivning af mink i besætninger, hvor der ikke er konstateret smitte, og som ligger uden for de risikozoner, der er defineret i medfør af lov om hold af dyr. Med lovforslaget lægges der op til at yde erstatning på samme vilkår som efter lov om hold af dyr, dvs. en erstatning svarende til dyrenes eller produkternes værdi samt en erstatning til fuld dækning af det herved opståede driftstab. Ved beregningen af denne erstatning er det tilsigtet, at den erhvervsdrivende stilles som ved ekspropriation. Der skelnes i den forbindelse ikke mellem minkavlere, der har aflivet deres mink, inden det kom frem, at der ikke var lovhjemmel til at påbyde aflivning af mink uden for smittezonerne, og minkavlere, der har aflivet deres mink efter dette tidspunkt. Det foreslås dog at yde en tempobonus pr. aflivet dyr til de minkavlere, der har aflivet deres mink hurtigt, ligesom der for minkbesætninger beliggende i de i lovforslagets § 3, stk. 2, nævnte kommuner ydes en yderligere bonus.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby